

BALATONI HORGÁSZ EGYESÜLET

Székhely: 1224. Budapest, Diótörő út 61.
Tel., Fax: 207-42-92 Mobil: 20/945-87-15

A BALATON HALAI, BIOLÓGIÁJUK ÉS A HALÁLLOMÁNY KEZELÉSÉNEK KÉRDÉSEI

Magyar Tudományos Akadémia Balatoni Limnológiai Kutatóintézet – előadás

2009.december 08.

Előadó : Dr. Specziár András tudományos főmunkatárs

A kutatóintézet ezen az előadáson kívánta megosztani kutatási eredményeit a balatoni horgászokkal, a jelenlevő horgászszövetségi és egyesületi vezetőkön keresztül.

1. Változó Balaton, változó halfauna

A Balaton kialakulása úgy 10-15 ezer évvel ezelőttre tehető, négy különálló medencéből állt össze, mely medencék mind a mai napig meghatározzák a tó áramlási viszonyait. A Balaton az elmúlt bő száz év során igen jelentős változásokon esett át. Az ember szigorúan „megregulázta” a tó határait és vízjárását, kiépítette a partját – mely beavatkozásnak a sekélyvizes élőhelyek estek áldozatul. Ezek ívó és ivadéknevelő helyek voltak a halak számára! A Balaton „szabályozási” munkái :

- Zala folyó szabályozása, gátak közé szorítása
- Sió megnyitása (korlátozó homoktúrázás eltávolítása) majd zsilip építése,
- a Berek területek lecsapolása : ami már az 1800-as évek közepén megkezdődött, új mezőgazdasági területekért. Az 1900-as évek elejéig ez sikertelen volt, de ekkor sajnos komolyabb csatornázással a Kis-Balaton lecsapolása megkezdődött.

-,„üdülő tó” jelleg érdekében az 1960-as években megkezdődik a partvonal szabályozása, hogy a hullámozás ne tudja változtatni a partot, stabil telkeket tudjanak kialakítani. (jelenleg 50-50% a szabályozott és nem szabályozott partvonal aránya)

Mіндеzen kedvezőtlen beavatkozások hatására a tó természetes „szűrői” megszűntek, műtrágyák, szennyvizek akadálytalanul kerültek a tóba. A Balaton egy nagy üleptető medencévé kezdett válni, melyre a következő jelenségek hívták fel a figyelmet : -nagyfokú algásodás (1970-es évektől), - hinarasodás, - Keszthelyi öböl feltöltődése. Az 1980-as évektől azonban megkezdődött a Kis-Balaton rekonstrukciója, mely a rendszerváltás óta fokozott hangsúlyt kap.

A halak táplálkozásának szempontjából fontos algák, zooplanktonok, árvaszúnyog lárvák mennyisége igen változó, - a tó hossz tengelyén haladva. Legnagyobb mennyiségben a Keszthelyi öbölben találjuk őket, majd a Siófoki öböl felé haladva fokozatosan csökkenő tendenciát mutat. Ugyanígy változik az őket fogyasztó halak mennyiségi előfordulása is.

Rendszeres halállomány vizsgálatokat 1996 óta végez a Kutatóintézet, különböző mintavételi helyeken. Külön vizsgálják a nyíltvíz, parti sáv, nádasok állományát, valamint a nyíltvízi ivadék állományt. Felméréseiket európai szabvány szerint végzik : - speciális szelektáló hálókkal, - elektromos halászattal. Ezeket a módszereket azonban nem szívesen alkalmazzák, a halak esetleges sérülései miatt. Újabban műszeres méréseket tudnak végezni speciális radarral, széleskörű kiértékeléssel. Ebben az esetben viszont a fajok szerinti szétválasztás nem lehetséges.

A halállományról :

Az elmúlt évszázadban jelentősen megváltozott a halfauna összetétele. Az 1940-es évekig 40 halfaj volt található a tóban, ebből 36 őshonos volt. Az idegenekből : - tarka géb (Sió), - törpeharcsa, naphal (1900-as évek elején Amerikából). Azonban a tó életét kedvezőtlenül befolyásoló tényezők miatt az őshonos fajok száma drasztikusan csökkent. Szomorú jövő szerint, hamarosan csak összesen 18 őshonos halfajunk marad. A védett fajok tekintetében is elvesztettünk 8 fajt, az elmúlt száz év során.

2. Főbb balatoni halfajok, környezeti igényei és jelenlegi életfeltételei

Angolna : feltehetőleg előfordulás tekintetében őshonosnak tekinthető, nagyon régen is előfordulhatott a tóban. Jelenlegi mennyisége azonban telepítés eredménye. Valószínűleg felelős a menyhal és egyes csíkfajok eltűnéséért. Ikra és ivadék pusztító. Jelenleg erősen csökken állománya.

Amúr : gyakori, - annak ellenére, hogy sohasem telepítették a tóba. Illegális telepítések és halastavi szökések miatt alakult így. Viszont a Balatonban nem szaporodik, eltávolítható. Táplálkozási szempontból hínár fogyasztó.

Dévérkeszeg : tömeges, jellemzően „dévérés” tó a Balaton. Táplálkozása : zooplankton, árvaszúnyog lárvá. Növekedése a Balatonban jellegzetesen lassú, a 8 évesen fél kilós. Máshol, például a Kis-Balatonban e 8 év alatt már 2 kilós a dévér!

Bodorka : elterjedt, jellemzően parti sáv, ill. nádasok hala. Táplálékai : vándorkagyló, borsócsigák, rákok, zooplankton, de jellemző a fonalas zöldalga fogyasztásuk – melyet a kövekről vagy a nádról csipegetnek. Növekedés : 10 évesen 40-50 dkg-osak.

Vörösszárnyú keszeg : a horgászok által érintett méretcsoport tápláléka egyértelműen hínár, még a tüskés hínárt is elfogyasztja.

Karikakeszeg : hasonló a bodorkához – kevesebb növényi eredetű táplálék fogyasztása mellett.

Laposkeszeg : bár néhány éve még tömegesen jelen volt (még az angolna csapdák is fogtak), mára eltűnt.

Domolykó, jászkeszeg : inkább csak a befolyók környékén.

Balin : gyakori, bárhol megjelenhet. Kezdetben zooplanktont eszik, utána vízre hullott rovarokat, utána mindez halfogyasztásba megy át. Jelentős mértékben ez naphal ivadék (lásd: naphal), másodsorban apró kűsz. Előfordulnak később más halfajok is az étlapjukon, akár fenéklakó fajok is. Növekedése lassú a tóban, a 1,5 kg-os egyedek akár 9 évesek is lehetnek. A jelölt halak közül 10-11 éve jelölt balint is fogtak vissza. Ebből is látszik a telepített állomány gyenge terheltsége, amiben jó horgászati potenciát lát az Intézet.

Fogassüllő : jellemzően nyíltvízi hal, még az északi part szegélyein is ritkábban fordult elő, a felmérések során. A déli part törései mentén jobb eséllyel fogható, de a Szigligeti öböl és a Fonyód előtti szakaszok számítanak a legjobbnak. Telepítési szempontból a reális „túlélési ideje” 5év. 15-30 dkg-os egyedek kerülnek telepítésre, visszafogásuk nem olyan terhelt, mint a pontyé. Így ezeknek szaporodásra is van lehetőségük, bár minden ezer süllőivadékból marad meg egy darab! Táplálkozása : 10cm-es nagyságáig planktonikus rákokat fogyaszt, ezekben az időkben komoly táplálékkonkurens a dévér. Ezért előnyösebb az egynyaras, 15-30 dkg-os tömegű példányok telepítése. Ezt a súlyt a halastavakban 1 év alatt éri el, míg a Balatonban ehhez akár 2-3 év is szükséges lehet. Egyébként 10cm-es hosszúsága körül tér át halfogyasztásra. 50-60cm-es nagyságukig kűsz és durbincset esznek, utána dévért és gardát! Táplálkozási szokásaikat megfigyelve, jellemzően akkora halat esznek a süllők, amekkorát éppen le tudnak nyelni. Tehát a nagy példányok 20-25 dkg-os dévért, gardát előszeretettel fogyasztanak, - a kutató szerint inkább egy nap egyszer eszik, de nagyot.

Kősüllő : jellemzően inkább az északi partot közelíti meg. Növekedése jóval lassabb a fogassüllőnél, egy 80 dkg-os példány legalább 10 éves! Táplálkozásában hasonlít a fogassüllőhöz, eltéréseket az a tény okoz, hogy a kősüllő jobban ragaszkodik a fenék közeli életmódhoz. A kutatási eredményeket vizsgálva megállapítható, hogy kifejtett korában nem táplálék konkurens a fogassüllőnek. Az utóbbi időkben előfordulása és fogása is a 30-ad részére esett vissza! A tó történetében nagymértékű mennyiségi ingadozása már többször is előfordult, felfutása az 1900-as évek elején és az 1970-es évek végén volt.

Küsz : általánosan elterjedt, a halállomány nagyrésztét képezi. Az északi part felé haladva nő a mennyiségük, de a tó hossz tengelyén nézve, a középső régióban található főként. Tápláléka zooplankton, vízre hulló rovarok – főként a kifejlett, aláhulló árvaszúnyogok. Növekedése bár nem lényeges, de az utóbbi időkben viszonylag kedvezőtlenül alakul.

Garda : tömeges, jellegzetes nyíltvízi hal. A hiedelmekkel ellentétben nem Tihany környékén a leggyakoribb, hanem Szigliget környékén. Tápláléka zooplankton, apró halakkal kiegészítve. Növekedése viszonylag lassú.

Kárászok : -széles kárász : igen ritka

-arany kárász : visszatelepítése megkezdődött 2008-ban 500 db jelölt egyeddel. Ennek a programnak keretében 2009-ben már 10 tonna került a tóba!

-ezüst kárász : sajnos tömeges. Szaporodási konkurens is, mivel az állomány felfutásakor már csak nőstény egyedekből állnak, lekötve ezzel az aranykárász vagy pontyok hím egyedeit. Jellemzően az északi parton van jelen. Tápláléka egyedi, zooplankton fogyasztása mellett elhalt növényi törmelékkel táplálkozik. Növekedése jónak mondható, az 1 kg-os példány 8 éves. Az állomány nagyságához képest viszont a horgászok viszonylag keveset fognak.

Ponty : a horgászat fő hala. A telepítések hatására teljesen megváltozott az állomány. Az őshonos genetikai állomány már nem domináns, ez az oka a sikertelen szaporodásnak. Élőhely választása alapvetően a nádasokra, partmenti részekre esik. Északi parton, azon belül is a Keszthelyi öbölben fogható nagyobb eséllyel. Fő tápláléka a vándorkagyló, üledékből árvaszúnyog lárva, vízínövény magvak. Telepítésre régebben 30dkg-os példányok, manapság 0,8-1 kg-os egyedek kerülnek. Jelölt halas vizsgálatok alapján, a telepítést követő harmadik évben a ponty 5-8 kg-os súlyt ér el.

Compó : nem túl gyakori, de a jelöléses kihelyezések szerint ha jó helyre kerül, évek múltán is ott tanyázik. Növényzettel sűrűn benőtt partmenti helyeket szereti, természetes szaporulata is van. Növekedése is jónak mondható, az 1 kg-os súlyt viszonylag hamar eléri, még a telepített példány is.

Busa : 1972 és 1983 között telepítették, de azóta hivatalosan nem. Legfeljebb beszökő állományról beszélhetünk, mivel az utóbbi idők felmérései rendre mutatnak fiatal 6-8 kilós egyedeket is. A befolyókon keresztül bizonyíthatóan mind a mai napig busaivadékok úsznak be a tóba. Növekedése változatos, átlagosan a 10-20 kg-os példányok 10-12 évesek. Nagy mennyiségben vannak jelen, bár a halászati statisztikák szerint ebből egyre többet fognak. Jelenleg is célkitűzés a busák eltávolítása a tóból, szomorú tény jelenlétük – annak dacára, hogy már nem telepítik és **még** nem is szaporodik itt. Amerikai példák alapján, ha a busa túl sokáig él egy amúgy számára idegen élővízben, kiszелеktálódik egy olyan állomány, amely már önálló szaporodásra képes lesz! Így válik igen fontossá a busák mielőbbi eltávolítása, mielőtt beindulna természetes szaporulatuk! Ha ez nem sikerül, a busától többé megszabadulni már nem fogunk tudni. A jelenlegi állomány hibrid, tógazdaságokban sincs már külön fehér, vagy pettyes busa. Ennek következtében ezek már nem csak algát, hanem zooplankton is fogyasztanak, - többi halaink rovására. Mára teljesen megdőltek azok az elméletek, amik miatt busát kezdtek telepíteni a tóba. Sőt, a kitűzött célokat is kedvezőtlenül befolyásolják, mint : a vízminőség javulást, halhozam növelést. Bár bizonyos algák mennyiségét csökkenteni táplálkozása során, de az össz. alga mennyiséget vagy nem befolyásolja, vagy inkább növeli.

Csíkfélék : az angolna jelenlét miatt ritka.

Törpeharcsa : inkább a Keszthelyi és a Szigligeti öböl környékén van jelen, nem igazából kedvező élőhely számára a Balaton. Feltehetőleg utánpótlása a halastavaktól van.

Naphal : tömeges, káros. Parti sávban terület őrzést végez, korlátozza így más fajok ívását és az ivadékok táplálkozását. Egész nyáron szaporodik! Viszont a kikelt naphal ivadékok azonnal a nyíltvízre úsznak ki és ott vannak 1-1,5 cm-es nagyságuk eléréséig. (Balinok öröme :-)) Ezután tér vissza a naphal a parti sávba.

Sügér : egyre gyakoribb a tóban (örvendetes). Egyik oka az angolnaállomány csökkenése, másik a vízminőség nagyfokú javulása. (A sügér táplálkozása nagyban függ a látási viszonyoktól)

Az elmúlt időkben a horgászat térhódításával azonos ütemben figyelhető meg a halászat visszaszorulása. (Halásztelepek, halászbrigádok megszűnése) A tavon, a halászattal eltöltött órák jelentősen csökkentek. Statisztikák alapján azonban ez nem járt együtt a horgászok részéről a fogás növekedésével.

A horgász statisztikák mutatói szerint : - az angolna fogás az 1991-es nagy pusztulás óta az 1/3-ára esett vissza. - a pontytelepítések növekedésének ellenére a fogás egyre csökken. Az 1970-es évek vége óta, a horgászfogások meg sem közelítik a telepített mennyiséget, sőt jelenleg már telepített 7 kg pontyra 1 kg visszafogás esik. Mivel itt kétféle statisztika összevetése történik, igen nehéz megállapítani, melyik oldalon milyen mértékű pontatlanság lehet. Jelölt halas vizsgálatok szerint a visszafogott pontyok 90%-át 1 éven belül fogják vissza. Így igen nehéz ésszerű halgazdálkodási tervet összeállítani.

A Kutatóintézet valós felmérései :

Nyíltvízi eredmények (angolna és busa nélkül) : a vízoszlop teljes magasságában nézve, meghatározó a küsz, a garda és a dévér.

Parti sávok (nappali felmérések) : a déli parton kevesebb, északon több hal található. Összetétele : bodorka, küsz, dévér, karikakeszeg, ponty.

Nádasok állománya : meghatározó a küsz és a bodorka. Folytatja a ponty és más keszegfélék.

Kövezések állománya : elsősorban küsz és naphal, angolna.

A Balaton teljes halállományának becsléséhez az 1980-as évekig pontatlan módszerek álltak rendelkezésre. Az 1990-es évek eleje óta, a tó táplálék készlete alapján következtetnek az össz halmennyiségre. Eszerint az 1990-es években 12ezer tonna hal volt a tóban. Azóta ez jelentősen csökkent, ma 10ezer tonnára becsülik. További pontosításhoz rengeteg mintavételezésre volna szükség, tekintettel a tó nagyságára és a halak csapatokba verődése miatt. (Más vizsgálatok szerint 16ezer tonna hal is lehet a Balatonban.)

Összegezhető célkitűzés : a busa még eltávolítható, az angolna állomány teljesen lecsökken, az így felszabaduló táplálékkészlet az őshonos fajok előretörését segíti elő.

3. A Balaton halgazdálkodásának jövője

A Balaton kezelését mozgató prioritások közül mára már egyértelműen kikerült a gazdasági célú halászat! A tó kezelését, így a természetvédelmi, a turisztikai és horgászati elvárások harmonizálása révén kialakított terveknek kell meghatározniuk. Mindezekkel összhangban a tó halállományának kezelése 2009 augusztusától a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága által felügyelt Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. feladatává vált. A Balaton halgazdálkodásának szervezeti átalakításához egy középtávú halgazdálkodási terv megszületése is párosult.

Összegezve a fennálló problémákat :

- A '80-as évek óta jelentősen lecsökkent a tó „hal eltartó” képessége, kisebb a táplálék bázis.
- Elveszett a parti ívóhelyek nagyrésze. Elvesztek, de részben visszaállíthatók a parti „vizes” élőhelyek (Kis-Balaton és berek területek)
- Nagyon magas az idegenhonos halfajok aránya. Halpusztulások alkalmával ezen fajok pusztulásával kell szembesülni, tetemeik lassú lebomlással terhelik a tavat.
- Több őshonos faj eltűnt, vagy már kritikusan veszélyeztetett a léte.
- Magas a horgászati terhelés.
- Rendkívül magas az orvhalász terhelés.
- Horgászatban viszonylag egysíkú, pontycentrikus szemlélet érvényesül.

Természetes körülmények között egyensúly alakulhatna ki (természetes körforgás), - anyaállomány létrejötte, természetes szaporulat, környezeti feltételek adottak, nem túl magas halfogási terhelés. Ebben az esetben mindez önfenntartó módon remekül működne. Viszont ha mindezekből valami sérül, akkor be kell avatkozni : - szaporodás segítése, - telepítés, - felborult egyensúlyt állományszabályzó halászattal befolyásolni.

Mindezeket annak reményében teszik, hogy végeredményképpen minél több halat fogjunk. De nem mindegy ki fogja ki ezeket a halakat !! Jelenleg már csak a horgászat szerepel a tervekben, a gazdasági célú halászatot kiiktatták, de vannak még konkurensok.....!!!

A balatoni halgazdálkodás eddigi eszközei : Passzív eszközök : - tilalmi idők, mennyiségi korlátozások

Aktív eszközök : - haltelepítések, - mesterséges ívási aljzatok telepítése.(süllő)

A fejlődés jövőbeli további irányai : - a telepítések folytatása mellett, a természetes szaporulat elősegítése, erősítése, - a halastavak üzemeltetésének szigorítása, - orvhorgászat, orvhalászat visszaszorítása, - gazdasági, termelési célú halászat megszüntetése.

A tó kezelőjében történt szervezeti változás viszont hozott magával egy nagyon kedvezőtlen fejleményt is: a halastavak egy másik cég tulajdonában maradtak, ezáltal tény, hogy az új cég (Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.) haltermelői, vagy ivadék nevelői kapacitással jelenleg nem bír.

A halastavak további jövője még képlékeny. Addig is a Balatonba telepítendő előírt halmennyiség minden bizonnyal beszerzés, megvásárlás tárgyát fogja képezni.

Érdemes nyomon követni a www.balatonihalgazdalkodas.hu oldalon, az új cég munkáját. (Jelölt halak, telepítések, rabsicok lebukásai, stb.)

A halgazdálkodás aktuális teendői a horgászati feltételek javulásáért : - nádasok védelme, - a tó mentén a még helyreállítható ívóhelyek rekonstrukciója . A Kis –Balaton helyreállítása utolsó fázisban van, teljesen átjárhatóvá kell tenni a halak számára a Balaton felől, hogy ténylegesen fel tudjanak menni oda, valamint a Zala folyóba - ívni.. Ezért két hallépcső terve készült el, mely 3-4 éven belül valósul meg. A Kis-Balaton ezenkívül olyan változó vízállású ívóhelyet fog biztosítani, amit a Balaton már nem tud. Ívársra ugyanis mindig a frissen elöntött területek alkalmasak, nem pedig a rothadó növényzettel benőtt területek. Kis-Berek, Nagy-Berek, Ordacsehi Berek visszakapcsolása a tó vízrendszeréhez.

- Mesterséges akadók felújítása, további mesterséges fészkek kihelyezése (fogassüllő)

- Íváshoz áramló vizet igénylő halak számára (pl.balin, kűsz), a befolyóknál kell erre alkalmas területeket kialakítani. A Kis-Balatonon már ívó balinok láthatók egy mesterséges murvázott áramló mederszakaszon

- Idegen fajok bejutásának megakadályozása. Ez vonatkozik a horgászok által használt csalihalakra is (horgászboltokból), horogról leesett, vagy a maradék csalihalak visszaöntésével „fertőzzük” a tavat.

- Tilalmi idők és méretkorlátozások módosítása : kőszüllő esetében további szigorítás (jelenlegi drasztikus létszámcsökkenése miatt), compó tekintetében mindkettő bevezetése, harcsa esetében a tilalmi idő mérettől függetlenül érvényes kellene legyen, segítve az állomány minél erősebb önfenntartó képességét.

- Mennyiségi korlátozások : a kőszüllő esetében már most is szigorúbb a balatoni szabály, ami javulás esetén majd visszaáll az Országos Horgászrend-re. Viszont egyéb intézkedések mellett javasolt, hogy az idegenhonos halakra semmiféle mennyiségi korlátozás ne legyen., pl. ezüstkárászból fogjanak a horgászok amennyit akarnak. Kivétel a javaslat alól az angolna, mivel világléptékben az egyik legveszélyeztetettebb faj, az EU-tól Magyarország már így is könnyítéseket kapott kezelésében.

- Talán a legfájdalmasabb javasolt intézkedés, általános balatoni tilalom újbóli bevezetése – többféle enyhítő alternatíva mellett. Egyik lehetőség szerint meghagyni a horgászat lehetőségét ezidő alatt a strandokon és a kiépített partszakaszokon. Másik lehetőség szerint csak a kiemelt fontosságú helyekre rendelnek el teljes horgászati tilalmat, de akkor sokkal hosszabb időre. E javaslatok megvalósulása esetén, az általános tilalom ideje alatt a Zrt., kedvezményes horgászati lehetőséget kíván biztosítani valamelyik saját tulajdonú horgásztaván.

- Tervszerű telepítések már folyamatban vannak, de a középtávú terv megcélozza a menyhal visszatelepítésének kísérletét. Érdemes megemlíteni, hogy az angolna telepítések előtt a 60-as évek elején, Tihanyban ugyanúgy fogták a menyhalat, mint a Dunán. Azóta nyomtalanul eltűnt. Vagy horgászújságokban, kalauzban - a háború után – több olyan cikk is volt, mely balatoni menyhalazást mutatott be, a boglári és lellei mólókról....

A telepítéseknel körültekintően kell eljárni a különféle telepítendő egyedek faj és genetikai tisztaságát illetően. Például aranykárász közé még „ezüst-hibrid” sem kerülhet. Vagy pontyok közé nehogy amúr vegyüljön. Fontos, hogy ponty telepítéséhez az elmúlt évek során kis-balatoni „anyák” ivadékait használták fel. Ez az oka, hogy mostanában már egyre inkább „vadponty” jellegű egyedeket lehet fogni. A tavaszi pontytelepítés jellemzője, hogy a hal azon a környéken marad, míg az őszi pontytelepítés után bárhol megjelenhet.

- Állományszabályzó halászat : busa, angolna gyérítésére. Nagyon kivételes esetben élő keszegfogás engedélyezhető, ha ezért cserébe betelepíthető halat kap a Zrt.

- Horgászok részéről elvárható – a fogási napló pontos vezetése. Sőt egyesületenként megbízható, sokat horgászni járó tagok kiválasztása lenne célszerű, akik „horgász úrlap” vezetésével segítenék a halgazdálkodási munkát.

Mindezekhez azonban elengedhetetlen a széleskörű társadalmi támogatottság. Ennek elősegítésére a Zrt. nyitottan áll minden érdeklődéshez : - telepítéseknel legyenek jelen horgászok is, - ha halásznak, tudja mindenki, hogy miért. A halgazdálkodást átláthatóvá kell tenni.

4. A kutató válaszol

A jelenlévők kérdéseket tehetek fel az egyes témakörökben.

Elsősorban köszönetét fejezte ki minden felszólaló az alapos felkészülésért, a fáradozásokért.

Egyetértés alakult ki abban a kérdésben, hogy a fogási naplók adatai pontatlanok, a dokumentálás bőven hagy kívánnivalót maga után....Ez azért is szomorú, mert a minél pontosabb eredmények érdekében rengeteg halat ki kellene fognunk, de ez nem célunk – mondta a kutató. Ha csak 100-200 horgász segítene megbízható, részletes információkkal, - lehet, hogy elég lenne a halgazdálkodás pontos tervezéséhez.

Mennyi beleszólása van a Kutatóintézetnek, ill. kutatóknak a Zrt. működésébe? – Eddig nem sok volt, - szólt a válasz – az új cégbe igazgatósági tagként bekerültem. Nem régóta működik a Zrt., az új tervek, koncepciók most fognak a kormány elé kerülni, -válaszolta. Adjunk időt a cégnek és 2-3 év múlva nézzük meg mi történt.

Sokak szerint a busa eltávolításához állami segítségre van szükség. A jelenlévők egybehangzóan kritizálták az előző vízkezelő cég „busaügy” kezelését, a halászat csak üzleti alapon működött eddig.

Egyik felszólaló megemlíti, hogy Kenese és Fűzfő között található egy parti szakasz, ahol hozzávetőlegesen egy kilométeres hosszúságban egy mesterséges (hullámtörő) kőzárás helyezkedik el a parttól mintegy 30 méterre. A part és a kőzárás között védett sáv alakult ki. Ezen a 3 hektáros védett területen tavasszal intenzív ívás folyik, később ivadékok millárdjainak menedéket nyújt, vermesésre készülő halak megjelennek ősszel, kisebb nagyságú halak itt is maradnak télen. Ennek a területnek a sorsa látszik megpecsételődni, - a Vízügy, a Természetvédelmi Hatóság, a Környezetvédelmi Hatóság engedélyeivel – fel fogják tölteni!

Kérdésként merült fel, hogy a harcsáról, csukáról nem esett szó! A kutató válaszában hivatkozott egyrészt anyagi korlátokra, másrészt lelkiismeretiekre – nem cél a nagytestű harcsák megbolygatása. Annyi elmondható, hogy a 90-es évek végén rendkívül nagy mennyiségben volt jelen a tóban kis szürkeharcsa..... A csukát is, ha netán a hálóba került, azonnal visszadobták. Nem cél a csukák és harcsák százasaival való boncolása.

A jelenlévők további hasznos munkát kívántak.